

Ministeren har i et notat prøvet at skelne mellem kopispæringer og adgangsspæringer. Det hænger bare overhovedet ikke sammen teknisk.

På åbne systemer som pc'er er der et program, der omgår adgangsspæringer, og som også kan bruges til at kopiere værker. Det her svarer til, at hvis jeg producerer et brækjern, og 50 pct. af alle mine brækjern så bruges til indbrud, skal jeg så straffes? Eller skal det være 90 pct. eller 99 pct.? Eller skal jeg afhøres, indtil jeg tilstår, at jeg producerer det, for at tyvene kan bruge det til at begå indbrud?

Dette lovforslag vil give de store medieselskaber kontrol ikke bare over det, de producerer, men over hele den måde, vi bruger informationerne på.

Hvorfor skal det f.eks. være ulovligt selv at lave en dvd-afspiller? Én ting er, at vi accepterer, at et konsortium af multinationale selskaber bruger standarden for digitale film til at kontrollere markedet af både film og afspillere. Men nu vedtager vi en lov, der forbyder folk at prøve at undgå kontrollen. Hvis lovforslaget bliver vedtaget, skal vi fortælle vores børn – og jeg skal fortælle min egen datter – at den musik, de selv har købt, må de ikke længere spille på deres MP3-man, minidiskafspiller, MP3-jukebox eller mobiltelefon. Måske kan de få lov at købe den samme musik en gang til eller to gange til, afhængig af hvem der udgiver den, og hvordan de ønsker at spille den.

Tror vi virkelig på, at en generation, der allerede anser cd-mediet for forældet, vil respektere det, eller bliver resultatet, at vi lærer vores børn, at nogle love kan ignoreres? Det er jo ganske horribelt.

Men det handler altså ikke kun om kopiering af musik og film. Hvis forslaget vedtages, er det ikke sikkert, at vi i fremtiden kan optage tv-programmer. Rettighedshaverne vil muligvis, eventuelt mod ekstra betaling, give os lov til det, men der bliver ikke tale om videooptagere, som vi har det i dag.

Vi får kun lov til at gemme udsendelser på vores egen optager. Det vil sige, at når man er til middag hos vennerne og pludselig kommer i tanker om, at éns yndlingsserie, éns yndlingsprogram er i tv, så kan man ikke mere optage det. Hvis man flytter fra sin kæreste, bliver det vigtigt, hvem der får videooptageren, for alle de programmer, man har optaget, er jo bundet til den. Det her er ikke science fiction, det er ikke et skrækscenarium. Microsoft har allerede en så-

dan videooptager på markedet. Den er faktisk allerede på markedet i USA.

Endnu vigtigere end tv er strømmen af informationer i samfundet, og dette lovforslag får også konsekvenser for tekstdokumenter, hjemmesider og e-mail. Det har Dansk Folkeparti faktisk spurgt meget indgående til, og jeg er sikker på, at i sidste ende får vi ret – måske oven i købet inden for 3 år.

Kl. 13.40

Bill Gates, Microsoft, udtalte om digital rettighedshåndhævelse til Newsweek for to måneder siden: Det er sjovt. Vi begyndte dette med at tænke på musik, men så indså vi, at e-mail og dokumenter var meget mere interessante områder.

Nu må jeg nok sige, at jeg synes, denne her udtalelse faktisk taler lidt for sig selv, og derfor glæder jeg mig sandelig også til at få oplyst fra ministeriets side, hvilken kommentar ministeren har til den artikel, jeg har givet ministeren.

Det kan da heller ikke passe, at vi i Grundtvigs fædreland vil bestemme, hvad almindelige mennesker vil studere. At vi vil give statsautoriserede forskningsinstitutioner monopol på at forske i de teknologier, som danskerne allerede bruger hver eneste dag.

Jeg kan godt forstå, at professor Jul fra Datalogisk Institut er bekymret over sin forskningsfrihed. Først kriminaliseres en række handlinger, så indføres der en specifik undtagelse fra forskning i kryptering. Ministeren mener godt nok, at begrebet kryptering – og nu er det her vigtigt – skal forstås bredere, end det forstås blandt fagfolk som professorer i datalogi. Men hvorfor tillader man ikke bare forskning? Det kan jeg ikke forstå. Hvad er det for en forskning, som lige pludselig ikke er blevet tilladt? Det vil jeg meget gerne også have et svar på heroppe fra talerstolen.

Forslaget betyder også – det har vi været inde på tidligere, men det vil jeg ikke undlade at kommentere en gang til – at det vil blive forbudt at parallelimportere digitale værker og ikke bare bøger, som hr. Kristian Thulesen Dahl har fremført heroppefra. Det vil mindske konkurrencen og dermed betyde højere priser og mindre udvalg i danske butikker. Nogle forbrugere vil nok i stedet bestille varer direkte fra USA, men det vil være døden for de butikker, der lever af at sælge sjældne værker, som ofte kun kan skaffes ved parallelimporten.

Jeg spørger bare igen i al stilfærdighed: Hvorfor må en specialboghandel ikke importere bøger?